

Nancy Pelosi optræder som elefant i Taiwans porcelænsbutik

Den 8. august, 2022

Af Helga Zepp-LaRouche, leder i den tyske avis Neue Solidarität.

Hvis verden virkelig trængte til noget fuldstændigt unødvendigt, så var det Nancy Pelosi's besøg i Taiwan. Dermed er den akutte konfrontation mellem USA og Kina nu blevet føjet til den ekstremt farlige og eskalerende krise i Ukraine, og dynamikken i den geopolitiske konfrontation mellem de førende atommagter med henblik på en nuklear tredje verdenskrig er blevet yderligere optrappet. USA har dermed officielt begravet sin traktatfæstede tilslutning til ét-Kina-politikken, som også er bekræftet i FN's Generalforsamlings resolution 2758, og har sendt et umiskendeligt signal til de kræfter i Taiwan, der arbejder for Taiwans løsrivelse.

Dermed overskred Pelosi bevidst en rød linje, som Kina har sat, fordi hun besøgte Taiwan, ikke blot som formand for det amerikanske Repræsentanternes Hus, men også i sin egenskab af den næstvigtigste person efter vicepræsidenten og dermed som repræsentant for den amerikanske regering. For Folkerepublikken Kina, som har lidt under en lang historie med imperiekrige og indtrængen i det 19. århundrede, som landet kalder "ydmygelsesernes århundrede", og som ligeledes har måttet afværge mange udenlandske destabiliseringer i det 20. århundrede, før det opnåede national suverænitet, krænker dette Kinas centrale interesser.

For at give læseren et groft overblik svarer det nogenlunde til, at den russiske premierminister Mishustin rejser til delstaten Sachsen for at opfordre delstatsregeringen dér til

at erklære sig uafhængig af forbundsregeringen i Berlin.

Alligevel havde utallige officielle erklæringer fra den kinesiske regering og medierne længe advaret om, at forsøg på at støtte Taiwans uafhængighed gennem våbenleverancer og iøjnefaldende foranstaltninger som f.eks. åbning af en slags halvambassade i Washington ville bringe det langsigtede mål om fredelig genforening i fare og fremskynde en tvungen genforening.

Det er kun takket være den åbenbart grænseløse arrogance, der har været fremherskende i Vesten i et stykke tid, at alle advarsler fra Kina om, at landet med alle midler vil modsætte sig de amerikansk støttede forsøg på løsrivelse, blev ignoreret af Pelosi. Ingen burde have været overrasket over, at det kinesiske militær reagerede med manøvrer i seks zoner omkring Taiwan, nogle med skarp ammunition og affyring af missiler, som teoretisk set kunne have ramt mål i Taiwan. Som militærets hjemmeside rapporterede, omfattede disse manøvrer øvelser bl.a. blokadeøvelser, angreb på mål i Det Kinesiske Hav og på taiwansk territorium, kontrol med luftrummet og troppernes kampdygtighed. Det var med andre ord en manøvre med henblik på en militær overtagelse af Taiwan.

Forudsat at der ikke sker yderligere provokationer, vil Kina ikke have travlt med at gennemføre disse manøvrer for alvor, da Kinas konventionelle militære overlegenhed er overvældende i betragtning af landets geografiske placering – USA er 11.000 km væk. Kina kan tillade sig at udvise enorm tålmodighed, fordi en fredelig genforening med Taiwan kun er et spørgsmål om tid.

Men da præsident Biden i begyndelsen af sin embedsperiode sendte stadig tydeligere signaler om støtte til Taiwans uafhængighed og til sidst meddelte, at USA ville forsvare Taiwan mod fastlandet efter en "invasion", dukkede der talrige artikler op i de kinesiske medier om, at militæret let ville kunne vinde en konfrontation med USA. Men Daniel Ellsberg, der

afslørede Pentagonpapirerne, mindede om John Foster Dulles' planer om at bruge atomvåben i tilfælde af en militær konfrontation om Taiwan og henviste til Rand Corporation's undersøgelse om emnet med titlen "The Taiwan Strait Crisis – A Documented History" (Krisen i Taiwanstrædet – en dokumenteret historie). Ellsberg appellerede til nutidens potentielle whistleblowere om at rapportere om debatter i Pentagon om brugen af atomvåben.

Kinas beslutsomhed kommer også til udtryk i afbrydelsen af forskellige militære og diplomatiske forbindelser på det civile område. Der kommer ikke flere militære udvekslinger mellem militærpersoner, ikke flere konsultationer om maritim sikkerhed, ulovlige indvandrere, international organiseret kriminalitet og narkotikahandel eller klimaændringer. Kina er også begyndt at indføre sanktioner over for Taiwan, f.eks. mod eksport af sand, som Taiwan ikke kun har brug for til byggesektoren, men også til sin førende position på verdensplan inden for produktion af halvledere, dvs. chips af enhver art.

Et af de vigtigste aspekter af Pelosi's rejse var hendes stort set oversete møde med Mark Lui, formanden for Taiwan Semiconductor Manufacturing Corporation (TSMC), som kontrollerer 53 % af verdensmarkedet i form af kontrakter med virksomheder, der producerer chips i andre lande. Biden-administrationen har fra starten forsøgt at lokke TSMC til at investere i USA, bl.a. ved at hjælpe virksomheden med at købe jord i Arizona i 2021 for at bygge et anlæg der, som efter planen skal stå færdigt i 2024. Hvis der sker en genforening af Taiwan med fastlandet, vil disse planer blive skudt i sæk i utide.

Den usaglige tyske udenrigsminister Annalena Baerbock kunne naturligvis ikke lade være med at tage den amerikanske regerings parti i konflikten og støtte Taiwan i tilfælde af en militær aktion, hvilket blev kraftigt afvist af det kinesiske udenrigsministerium. Den kinesiske ambassadør i

Storbritannien, Zheng Zeguang, advarede om, at planlagte Taiwan-besøg af britiske parlamentsmedlemmer ville blive mødt med de samme foranstaltninger. Tyskland vil ikke få det bedre, hvis otte medlemmer af Forbundsdagens menneskerettighedsudvalg holder fast i deres planer om at besøge Taiwan i oktober. Den kinesiske ambassade i Berlin har nu advaret europæerne om at overveje, om de fortsat vil støtte "USA's farlige og provokerende handlinger" og "trække verden ind i en sump af konfrontationer".

Det er mildt sagt. Verden er ved at kaste sig ud i et kaos uden fortilfælde med trusler om massearbejdsløshed, forarmelse af store dele af samfundet, hyperinflationær ekspropriation af befolkningens opsparing, sociale konflikter af ufattelige proportioner, sult og fattigdom i verden, nye flygtningekatastrofer og krig, der kan blive til en atomkrig, hvor alt liv på jorden vil blive udslettet i en atomvinter.

Det er på høje tid, at en bred diskussion i befolkningen tvinger den såkaldte elite til at genoverveje de seneste årtiers mange forkerte beslutninger og ændre kurs i retning mod det fælles bedste. Når selv den tidligere leder af sikkerhedskonferencen i München, Wolfgang Ischinger, kan tale om, at NATO også har begået alvorlige fejl, og at det afgørende syndefald var de ubegrænsede tilbud til Ukraine og Georgien i Bukarest i 2008 om at blive optaget i NATO, hvorfor kan man så ikke drage konsekvenserne heraf?

På konferencen den 9. april fremsatte Schiller Instituttet et omfattende forslag om, at vi har et presserende behov for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle landes interesser. Præsident Xi Jiping har fremlagt meget lignende idéer med sit globale udviklingsinitiativ og globale sikkerhedsinitiativ.

Sammen med Lyndon LaRouches forslag, der blev fremsat for mange år siden, om at erstatte det håbløst bankerotte transatlantiske finanssystem med et nyt Bretton Woods-system,

der har som sit primære mål at overvinde fattigdommen på denne planet for alle mennesker, er dette programforslag, der kan overvinde krisen, og som mange nationer nu igen vender sig imod i traditionen fra den alliancefrie bevægelse. BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen, Den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN, OIC, AU og andre organisationer i det globale syd er alle i gang med at søge at realisere en ny retfærdig økonomisk verdensorden.

I stedet for at optræde som håndlangere for superbøllen og dermed muligvis bidrage til menneskehedens største katastrofe i et allerede håbløst forsøg på at inddæmme Rusland, Kina og de alliancefrie stater, bør tysk og europæisk politik igen huske på sine bedste traditioner og trække på vores videnskabelige og teknologiske fremskridt for at bidrage til at løse verdens gigantiske problemer.

Modige og selvtænkende mennesker må nu sætte sig op mod de budskaber, der er orkestreret af medierne og efterretningstjenesterne, og som sætter konfrontation på dagsordenen og lader som om, at selv atomkrig er noget, man kan vænne sig til. Vi har brug for samarbejde i stedet for konfrontation, diplomati i stedet for sabelraslen, civiliseret omgang med hinanden og med andre nationer i stedet for trusler om, at vi ønsker at "ødelægge" dem.

Men frem for alt har vi brug for en vision om, hvordan menneskeheden skal udvikle sig. Vil vi være en barbarisk art eller en kreativ menneskehed, der udvikler de muligheder, der ligger i vores natur som fornuftsvæsener?

Hvis du hører til den sidstnævnte type, så slut dig til os.

Foto: Taiwan Presidential Office, CC BY 2.0, via Wikimedia Commons